

המפלת חתיכה פרק שלישי נדה

٧

עין משפט
נר מצוה

צ א מִי פִי מֵהָלִי אִסּוּרִי
בִּיחָה הִלְכָּה סִמְגָה לְאוֹרֵן קִיָּא
טוֹשׁ"ע יו"ד ק"ד סע"ב:
צא ב מִי שֶׁסֵּם הִלְכָּה:

תום' הרא"ש

[illegible]

עשרים ותמניא בדאמרן. אף על גב דכ"ט הויין עם טבילה ימירתא דבין השמשות שבאחיה לפנינו פ"ה דההיא טבילה ימירתא דהויא חדא בשבוע לא קחשיב ואין נראה דהא ב"ש חשבי לה אלא ודאי לא חשיב טבילה ימירתא חדא בשבוע כיון שלא היתה צפינו אלא עכשיו ונראה כמו שפי' רש"י בתשובתו דכ"ה לא חשיב טבילה דליל תחלת שבוע ג' דכיון דהו לא מטבילין אלא להנהיג דהא מייקריא חדא בשבוע אבל לב"ש דצמטין לה טבילות לא הוי חדא בשבוע:

וְהָאִיכָא מביאת זבה. עדיפא
הוה מני למיפרך דכל
שבוים טהורים ויטבל לה בזיליתא
משום נדה דהשתא לא פריך אלא חדא
שבווע ונראה כגירסת ר"ח דגריס
אי הוי כל שבוים טהורים לא ויטבלי
הך פירכא (ו) דפרך ומני דלפני
תשמיש קחשי: **י'ומא** קמא דאתיא
ל'קמן נטבליה ד'למא שומרת יום היא.
ו'א'ת והא אמר דחד שבווע לא
קמיירי וי"ל דהשתא לא הו"א חד
שבווע דהא איכא מני טבילה ב'סוק
שבווע ועוד דהשתא חששא דשומרת
יום טובלת גם כיום שני דלמא עכשו
לאתה כשצאת לפנינו ועוד מטעמא
דשומרת יום נטבלה כל שבווע קמא
דכל יומא מספקא ב'סוק לידה ולא
סלקא לשימור דאין ימי לידה עולים
לימי ספירת זיבה ומיהו קשה דהוה
מני למיפרך מכל שבווע דפרשית
ולא פריי אלא מיומא דמא:

שמע מינה תתת. הוה מלי
למינקט שמע מינה דימי
לידה שאיה רואה בן אן עולין
לספירת וצמח אלא אר"ת דפשיטא
ל"ה להס"ס ש אין עולין קדי"ל כאזי
בסוף פסק גנות כומים (למן ג) והוא
למ"ד מיע"ל ק"ס ולקמן נפרש ג"ה
ותימה דהך ברייתא סברה דל"ג
וב"ה אן עולין ובפרק גנות כומים
(פס ג) גבי פלוגתא דרב ולי אי
שמי מעינות הן או מעיין אחד איכא
בברייתא דל"ג ש"ה עולין וי"ל
דמי תנאי ^א הוה אליבדיו:

ושמע מינה מביאה בזמנה מצוה.
 כך פסק ר"ח דהלכה כצ"ח
 וב"ה ותימה דפשיטא דר' יוסי בר'
 יהודה יאמר דלא פליגי עליה צ"ח
 וב"ה ומעשים בכל יום שאין לך אשה
 טובלת זמן טבילת נדה ולא זמן
 טבילת שומרת יום כנגד יום וזה

וּכְפ' בְּתָרָא (לְקַמֵּן דף 101:) נָמִי אָמַר מַכְדִּי הֶאֱדִינָא כּוֹלָהּ סַפֵּק זְבוֹת
 שׁוֹינָהּ יִטְבְּלִינָהּ בִּימָמָא ד'ז' מִשְׁמַע שֶׁלָּהּ הִיוּ טוֹבְלִין בְּיוֹם בְּשׁוּם
 פֶּסַע י' וּרְבִינּוּ אֵלִיּוּ הֶזְקֵן שִׁיכָא בְּאִזְהָרוֹת טְבִילָה בּוֹמְנָה עַל ד'
 גְּדִילִים כּוֹלּוּ יָסַד דְּלָא כֹּהִילְכֻתָּא דֶּה"נ יָסַד כִּר"א (סְפִהֲדִין
 דף 102.) דֹּאמַר כָּל נִסְקָלִין נִתְּלִין דְּדִרִישׁ רִיבּוּי וּמֵיטּוֹ
 וּקִי"ל דְּדִרְשֵׁינָן כֻּלֵּי וּפְרַטֵּי דֵּהָא קִיַּמָּא לָן דְּקִרְקַע אֵינָה גְּזוּלָּה:
 שׁוֹמֵר

קו בִּזְכָּר כְּדַפְרִישִׁית (עֲלִילָה) שֶׁאֵין זֶה
וּבַעֲיָא לְמַטְבֵּל בְּיוֹם ז' שֶׁל כָּל שָׁבוּעַ
שֶׁמִּשְׁמֹת יוֹם הוּא יוֹם רִאשׁוֹן שֶׁבָּאֲתָה
לְבִי' לְהַחֲשׂוֹב עוֹד טְבִילָה יִתְרַחַם
בְּשָׁבוּעַ לֹא קִמְיָרִי הֵילֶכְךָ לֹא פִרְיֹךְ:
מ' יוֹם; וְלִגְדָה. דִּילְמָא לִיבָא וְלִדָּה.

לא יהא לה אלא ימי טוהר דזכר:
הא

מכרי ימי טוהר כמא. משכה ספקא לדיהו לזתו שזועים קמאי:
סמין וסמא. ושזועים היר פ' ומהני ס"ו עזילות כבר ענלה מהן
ו' ציליי שזוע לשני משום הך ספקא דעזולת יום ארוך: **דל הני**
פלו פלו שזו סמין לך חדה. שעדיין לריכה לעזול משום הך ספק
בזמן י' שזועים הבאים ול"ה שזולה
בזמן ג' השזועים הראשונים שזעה
מכרי ימי טוהר כמא:

מכדי ימי טהרה כמו
שבוע ג' דאמבלינן ל
חדא שתין נכי חדא
הויין תשעין וחמש מ
יירמיה מדפתי כגון
השמשות דיהבינן
לכ"ה⁽⁶⁾ דאמרי טבוכ
טבילה ל"ה מאי עביז
כדאמרן תך שבוע ו
וליליא אימר סוף גדר
לי בתמניא ופלגא כ
דשבוע מסיק ליה
טמא תנא נמי שבוע
זבה דלפני תשמיש ק
לא קחשיב ולכ"ש ד
ניחשוב נמי טבילת
בוזבה לא קמיירי והא
בוזב קחשיב זיבה
שבועתא קמא דאתיא
דילמא כל יומא ויומי
דידה הא מגי ר"ע ה
בפנינו סוף שבוע קמ
לא קמיירי יומא קמא
דילמא שומרת יום
גדולה קמיירי בוזבה
תלת ש"מ ר"ע היא
בפנינו וש"מ⁽⁷⁾ ר"ש
חכמים אסור לעשות
וש"מ טבילה בזמנה
יהודה אומר דיה ל
אמרין טבילה בזמ
המפלת ליום מ'⁽⁸⁾
⁽⁹⁾ ליום מ"א תשב לזכ
ישמעאל אומר יום כ
יום פ"א תשב לזכר
נגמר למ"א והנקבה
בריית הזכר ואחד
מ"א: גמ' למה
טומאה הא קתני נ

ליל חולת נדה והאידנא הוי ליל גלות. והוא הדין נמי דכל צדק נדה משום שצדק טמא הוא ליל תשיש לא קחשיב והכי אמר לקמן: **בטמא** האה כלין ימי טבילה בצדק י' שבועים: **שצדק** תשישי

איכא לספוקי בויבה לזד
הרביעי וכל שבוע טהור
: סוף שבוע ראשון. ביום ה
חדא. טבילה בשבוע לא
דין השמשות באתה אלא
למה: אינה חוששת לולא
ז' ימי טומאה ואפילו בלידה
נעוים ויש בכלל מאתים מ

וְהוֹדָה כְּמָה. מִשְׁכַּח סִפְקָא
וְשִׁנּוּעִים הָרִי פ' וְהִנֵּה
עַם שְׁלִישִׁי מֵשׁוּם הֵךְ סִפְקָא
שֶׁכֵּן נִכְי חֲדָא. שְׁעִדְדִין זָר
עִים הַבָּאִים וְלֹא שְׁעִבְלָה
צְבוּתֵם הָרִאשׁוֹנִים שְׁבָעָה
צְבוּתֵם חֲתֻמוֹת הָרִי
כִּי חֲדָא הָרִי זָר: עֲבִילָה
הַשְׁתָּא הוּא ס"ד דְּבִצָּת
כְּגוֹן צִיּוֹם ר"ח נִסָּן
וְרִתָּא וּמִשְׁכּוֹ פ' לִילָה ל'
דְּאִייר וְכ"א דְּקִיּוּן כְּלִים
פ' עֲבִילוֹת בְּלִילוֹת ו"ד
שְׁבָעוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת הָרִי
מִקּוֹמֵינָא שְׁבָעָת לִפְנֵינוּ
לִילָה שְׁהוּא ר"ח וְאֶבְרָהָה
מִשְׁוֹם סִפְקָא סוֹף טוֹמָא
פ' שְׁלָה עַד כ"א בְּצִיּוּן
צִיּוֹם רֵאשִׁי חֲדָשׁ דְּלִיכָא
מִמָּא חֲתֻמוֹת בִּין הַשְּׁמֻשׁוֹת
מִמָּר"ח וְהִיא עֲבִילָה לִילָה
וְיִתְּסִפָּא לֵה נִמְלָאוּ לֵה ח'
יִשְׁעֵי לֵה חֲתֻמוֹת וְכ"ח דְּב' וּג'
יִשְׁעֵי לֵה חֲתֻמוֹת נִקְטָא בִּין
לֵיל לֵאקֻמָּא שְׁבָעָת לִפְנֵינוּ
תְּבַצְרָא דְּלֵהִי נִקְטָא בִּין
ק' צִלְשָׁנָא דְּמִתְנִי' דְּנִקְטָא
טְהוּרִים הֵילֶכְךָ כִּי אִיכָא
תְּבַצְרָא לְמִקְרִי יוֹם זָה
בִּין הַשְּׁמֻשׁוֹת יִמְמָא הוּא
ד' הוּא וְהַיּוֹם הַזֶּה כּוֹלּוֹ
וְעֲבִילוֹתֵיהּ מִשְׁכּוֹ עַד
וְהַיּוֹם מִשְׁוֹם דְּבִין הַשְּׁמֻשׁוֹת
ל': ל"א. דְּקִאמְרֵי בִּיזָה
הַיּוֹ. וּמִשְׁנֵי עֶשְׂרִין וְתִמְמִיא
מִר. י"ד צִימִים ו"ד
בִּין מִשְׁוֹם סִפְקָא סוֹף יִמִּי
אֵל הַדִּין דְּלִבָּהּ הוּא לֵה
דְּכִיּוֹן דְּלֹאקֻמֵּינָא שְׁבָעָה בִּין
בָּא (ב) ט"ו עֲבִילוֹת בְּלִילָה
בִּין הַשְּׁמֻשׁוֹת וְהִיא לֵלָה
דְּקִאמְרֵי מִשְׁוֹם לֹאקֻמֵּינָא
שִׁינִין חֲדָשׁ בְּשָׁבָע לֵא
נְמִי חֲדָא בְּשָׁבָע הַיָּא:
ה'. שְׁאִינָה רוּחָה צוֹ כָּל
לְסַפּוּקֵי בְּסוֹף נְדָה
ה' בְּכָל לִילוֹת דְּשָׁבָע ד'
הַיּוֹם וְיוֹם רִאשׁוֹן דִּילְמָא
הַיּוֹם וְיוֹבִבֵּת לֵאקֻמָּא שְׁבָעָה
שִׁינִין שְׁל שְׁבָעָה ה' וְלִיל שְׁנִי
לִילְמָא יוֹם רִאשׁוֹן שְׁל שְׁבָעָה

טווער האט ווױס ז' האט
 כולקו וואו לכו שבעה
 נעמיס טוהרױס אינאָם
 ז' טעילות דלאחר ל״ה
 ז' קודם שמינש יניח
 לזכר הג' שבעות לטוהר
 שבעות שבע שמינש
 טעילות זכר. דכל שבע
 שבעות חו לא ראתה כלום
 דפרק אחרון (לפני 7 טעם)
 ר' אבינא ז' ספורים לפני
 יליות של ספק לידה
 פלג: הלא ליום מ'. לזכר
 שנת הולדת זכר: שש
 הא קפני נקבה. דה"ל

מסורת הש"ס

(א) לקמן ע"ה; (ב) יצימות ג.
 וש"ץ, ג) [לקמן סט.].
 (ד) [לעיל כט: לקמן סז.].
 (ה) [שנת קכא: לעיל כט:
 יומא פח.], ו) [בבבירות כא.].
 (ז) [כרימות י.], ח) [דף כט:
 ד"ה ומשנין שבע רביעין],
 ט) [וע"ע תוס' יומא ח. ד"ה
 דכ"ע].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כדאמר י"ד
וכי' איכא שמרונה טבילות
בלילה: (ב) תד"ה והאיכא כו'
הך פירכא דפרישית ומשני:
(ג) ד"ה שמע וכו' תנאי הורו
אליבייהו:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] תוד"ה עשרים ותמניא וכו'
לא מטבלינן להנדה לא. תיבות
להנדה לא נמחקו. וי"צ לה
לצ"ה כז"ל:

מוסף רש"י

ורב"ה דאמרי כו' לא
 שטיילא. אצל דקדקס
 מעד זיין, (חגיגה
 כא.) האון ומוחלל ספרים
 יספין עטילה לקדש, היילן
 לאזר שטיילא ספרים עטילה
 לקדש (דקדקס זאגט). אסור
 לערשטן כו' זעטן צו זיין
 עטילה, שוואב תבא לירי
 ספק. שוואב תבא לאזר
 שטעט ונחלא שטעט כל
 מנייה ונחלא כל און קטנים
 שבעה ונחלא שמשעת וזה
 (עיר שביע' דקדקס זאגט)
 דירי לטבילה באהורגה.
 ראה לעיל כו' ליום
 מ"א. צויר מנחל מאן
 ענטלען און (בבבורות זאגט)

הא